

SAVA

Izhaja vsako soboto ob 5. uri zvečer. Uredništvo in upravnništvo: Kranj št. 170 (Prevčeva hiša). — Naročnina za celo leto K 4.—, za pol leta K 2.—, za četrta leta K 1.—. Za vse druge države in Ameriko K 5'60. — Posamezne številke po 10 vinarjev. — Vse dopise je naslavljati na uredništvo lista „Sava“ v Kranju. Inzerate, naročnino, reklamacije pa na upravništvo „Sava“ v Kranju. — Dopisi naj se blagovolijo frankirati. Brezimni dopisi se ne priobčujejo. Reklamacije so poštnine proste. — Inzerati: štiristopna petit-vrsta za enkrat 12 vin., za dvakrat 9 vin., za trikrat 6 vin., večji inzerati po dogovoru. Inzerati v tekstu, poslana in posmrtnice dvojno. Plačujejo se naprej. — Rokopisi se ne vračajo. — Brzjavi: „Sava“, Kranj. Čekovni račun pri c. kr. poštno-hranilničnem uradu št.: 41.775.

Deželnozborskim volilcem mestne skupine Kamnik-Radovljica-Tržič!

Vsled prerane smrti poslanca dr. Vilfana Vam bo dne 4. marca zopet stopiti na volišče, da mu izberete za zadnje leto tekoče zakonodajne dobe vrednega naslednika.

Toda med zadnjo in sedanjo volitvijo bo velika razlika! Klerikalna stranka je, uvidevši, da z dostojnim orožjem nikdar ne more osvojiti mogočne napredne trdnjave kranjskih mest in trgov, izvršila novo politično nepoštenost. Z lahkim srcem prelomivši dano obljubo, je vtihotapila tudi v Vašo mestno kurijo nad 300 novih kmetskih volilcev, ki so sicer že volili svojega poslanca, pa naj vzlic temu sedaj tudi v mestni kuriji Vam, edino upravičenim volilcem, vsilijo voljo klerikalne stranke. In našla se je c. kr. vlada, ki odobruje to, do neba kričeče kršenje deželnega volilnega reda; protiusluga klerikalne stranke obstoja v dopuščanju doslednje germanizacije naših cesarskih uradov in s tem združenega neizprosnega izpodrivanja domačega slovenskega elementa iz teh uradov. Tako izgleda v luči resnice narodna vest in zavest klerikalne stranke.

Narodno-napredna stranka pa je lahko ponosna na to, da morajo njeni nasprotniki, ako jej hočejo do živega, zgrabiti za orožje vero- in zakonolomstva. Končno besedo o dopustnosti takega orožja v pravni državi bo imelo c. kr. državno sodišče — za to volitev žal prekasno, ne pa tudi za splošne volitve prihodnjega leta.

Somišljeniki! Vaša neupogljiva značajnost nam je porok, da boste stopili z jasnim čelom tudi v sedanji neenaki boj. Politični prevari in ostudnemu terorizmu se ne boste uklonili nikdar!

Zategadelj Vam priporočamo v soglasno izvolitev moža čistega in kremenitega značaja, ki nikdar ni in ne bo po vetru obračal svojega plašča, moža, ki uživa po vsej pravici tudi v krogih poštenih narodnih in političnih nasprotnikov brezpogojno spoštovanje. In ta mož je:

Matija Marinček

c. kr. notar v Tržiču.

Volilci! Vsak glas, oddan za tega našega kandidata, bodi plamteč protest zoper nepoštenost v javnem življenju!

V Ljubljani, dne 23. svečana 1913.

Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke.

PODLISTEK.

M. Konevsky.

Vsiljivec.

Prvič sem se seznanil z njim, ko so ga vrgli iz nekega okna drugega nadstropja in je frčal mimo mojega okna, ki je v prvem nadstropju, ter padel naravnost na tlak. Pogledal sem skozi okno ter dobrosrčno vprašal moža, ki se je pobiral po tleh ter si otipaval poškodovani hrbet:

„Ali vam lahko s čim pomagam?“

„Zakaj ne?“ mi je prikimal ter grozeče dvignil prst proti drugemu nadstropju. „Seveda mi lahko pomagate!“

„Potem pridite k meni,“ mu rečem ter stopim od okna.

V najboljši volji, smehljaje sé, je prišel gori, podal mi roko ter rekel:

„Zazkin.“

„Veseli me. Ali vas zelo boli?“

„Kaj še. Ni vredno, da bi človek o tem govoril.“

„To se vam je pripetilo pač radi lepega dekleta?“ ga vprašam. „Haha!“

„Haha!“ Vi ste ljubitelj takih stvari? Ponudim vam lahko serijo interesantnih razglednic nemškega žanra. Poznavalci so mnenja, da so boljše od francoskih.“

„Ne, čemu jih bom pa imel?“ ga vprašam začudeno. „Čujte . . . znani se mi zdite. Ali niste oni, ki ga je včeraj neki gospod vrgel z električne cestne železnice?“

„Kaj še! To je bilo predvčerajšnjem. Včeraj so me vrgli po zadnjih stopnicah iz neke hiše, ki leži ob tej cesti. Pa kake stopnice so to tudi bile? Slabih sedem!“

Gospod Zazkin je opazil, da ga začudeno pogledavam. V zadregi je bil ter rekel: „To je vse radi tega, ker hočem ljudi zavarovati. Čedno ljudstvo to . . . Jaz skrbim za njih življenje, a oni hočejo mojo smrt.“

„Torej ste zavarovalni agent,“ omenim. „S čim vam torej lahko postrežem?“

„Lahko se mi izkažete koristnega z malim odgovorom na ravno tako malo vprašanje. Kako naj vas pri nas zavarujemo? Na doživetje, ali pa izplačamo premijo po vaši smrti dedičem? . . . Bog vas ohrani zdravega!“

Skader — Prizren.

II.

Nobenega dvoma ni več, da je za Avstrijo ne srbska luka, pač pa srbsko vprašanje sploh eksistenčnega pomena. Ne le zaradi Srbov takraj Save in onkraj Donave, ampak posebno zaradi tega, ker bo rešitev tega vprašanja ustanovila končno naše razmerje do Rusije. In v tem oziru so doživeli vsi tisti veliko razočaranje, ki so pripisovali grofu Berchtoldu več diplomatske spretnosti, nego jo je imel grof Aehrenthal. Kar je storil grof Berchtold v tej smeri, ni bilo dobro pogodeno, napravilo nam je ogromno škodo in ni povzdignilo našega ugleda. Kako pa je danes naše stališče v Evropi?

Rusi molče in pravijo, da bodo streljali na vsakega aviatika, ki bi letel čez mejo. Nemci pravijo, da nima nikakega pomena, ali dobe Srbi par albanskih grobelj več ali manj. Lahi molče, utrjujejo svoje trgovske zveze na Balkanu, se nočejo zameriti ne Grkom, ne Srbom, ne Albancem in ker je pri nas na tleh vsa podjetnost, delajo izvrstne kupčije. Angleži pravijo, da bi bilo frivolno le misliti na to, da bi se vnela vojna zaradi Albanije in Francozi pravijo, da markiramo velesilo. Grof Berchtold pa dela prestižno politiko, ki nas stane že čez eno milijardo in ki kvari naše razmerje do Srbov, Bolgarov in Rusov. In da je mera polna, nismo preprečili rumunsko-bolgarskega spora.

V mednarodnem pravu je sila ena prvih in glavnih pravotvornih činiteljev. Ko je Bismark izustil besede, da gre moč pred pravico, zgražalo se je vse socijalno in politično filistrstvo. Kaj da je moč, o tem imamo še precej jasne pojme, če pa hočemo določiti kaj je pravica, smo v istem položaju kot Pilatus, ki je vzdihnil: Kaj je resnica? Pravica je tisto, kar mi po svojih etičnih in socijalnih nazorih smatramo za pravo. Pravica pa je tudi tisto, kar nam močnejši vsled zakona vsili. Najrajše pa priznavamo za pravico tisto, kar nam ugaja. To, kar je Bismark jasno povedal, delali so vsi državniki pred njim, samo priznavali tega niso, ker jim je to zabranjevala prirojena neodkritost. Ali mar ni pravica, da vladajo danes Angleži v Indiji in nad Buri, ali ni pravica, da gospodarijo Nemci v Strassburgu in Metz, ali ni pravica, da vladamo mi v Galiciji in da sedi Potiorek v Sarajevu?

To načelo velja za vse, samo ne nasproti Srbom.

Ko so se srbske čete pomikale proti Stari Srbiji, jih ni gnal čut imperijalizma kakor Angleže,

„Jaz se sploh ne mislim zavarovati,“ sem energično protestiral. „Ne na doživetje, ne kako drugače. Tudi nimam nič svojih, ker sem čisto sam . . .“

„In vaša gospa?“

„Jaz sem samec.“

Potem se morate ženiti, naravno! Jaz Vam lahko preskrbim deklo, prste si boste oblizali! Dvanajst tisoč dote, oče ima dve trgovini, brat njen je sicer lump, ali ona je brinetka očarljive krasote. Ali ste jutri prosti? Potem se peljeva tja, da si jo ogledate. Smoking, bel telovnik. . . Ako ga nimate, ga kupiva narejenega. Naslov: Veletrgovina „Promet. . .“ Naša tvrdka. . .“

„Gospod Zazkin“, mu odgovorim, „prisežem vam, da se nočem, da se ne morem ženiti! Jaz nisem vstvarjen za zakon!“

„O, niste vstvarjeni? Zakaj pa ne? Ali ste morda prerazkošno živeli? Ne bojte se, temu je lahko odpomoči. Priporočim vam tako sredstvo, ki razveseli vsakega melanholičnega gospoda. Imamo nebroj zahvalnih pisem. Poizkusno stekleničico. . .“

„Obdržite vašo poizkusno stekleničico,“ mu odvrnem razkačen. „Jaz je ne morem rabiti. Meni

Iz Vogelj. V zadnji številki „Slovenskega Doma“ popisuje znani popotnik iz Vogelj razmere, ki vladajo v tej občini vsled klerikalne komande, pri tem pa se prav surovo zaganja v našega župana in mu predbaciva dejanja, ki so popolnoma izmišljena in zlagana. Naš župan ima javno gostilno, v kateri se vsakomur postreže z jedjo in pijačo, dokler se dostojno obnaša. Če pa kak „popotnik“ iz Vogelj prekorači vse meje dostojnosti, potem se ga pač postavi pod kap kakor se to zgodi ednakim „popotnikom“ v drugih krajih. Če se je tedaj „popotniku“ v „Slovenskem Domu“ kaj takega pripetilo, naj bi bil lepo molčal, kajti znano je, da eden izmed enakih „popotnikov“ potoči v Vogljah več žganja kakor vsi drugi gostilničarji v občini, če tudi od tega ni še plačal niti vinarja davka in nima prav nobene pravice prodajati žganje. Navadno se zgodi, da se „popotniki“ iz Vogelj navlečejo najprej pri svojem sovrstniku „popotniku“ žganja, potem šele pridejo delat nemir v javno gostilno. Če se potem „oče župan“ takih okajenih popotnikov prav nič ne razvesele in še nobenemu ne dajo roke, se ni čuditi. Nesramna je trditve, da „oče župan“ fante opijanijo in se potem z njimi po vasi pretepa. Popotnik iz Vogelj je najbrže pri svojem „sobratu-popotniku“ v Vogljah zavžil toliko neobdačenega žganja, da je v svoji zmedenosti prav pošteno nalagal uredništvo „Slovenskega Doma“. Če pa misli — mora biti namreč trezen — potem pa naj svoja obrekovanja podpiše in zmenili se bomo drugje.

O popotnikovem poročilu glede pretepanja med fanti kakor o trditvi, da se je vršil boj med liberalnimi in klerikalnimi fanti, pa bi bilo smešno govoriti. V naši občini ni ne klerikalnih, ne liberalnih fantov, ker se ti sploh ne zanimajo za politiko, pač pa obstajajo oseba sovraštv, ki se potem še povečujejo pri neobdačenem žganju in kartah „popotnika“ iz Vogelj.

Res čudni so ti naši „popotniki“. Župan, osivel mož, ki že nad 30 let načeluje občini, naj bi vodil svetovno politiko v občini, mlajši naraščaj pa pozna politiko le pri pijači, drugače pa ne gane niti mazinca.

Po noči razgrajati, delati politiko pri neobdačenem žganju, to zna marsikateri popotnik, posebno, če je doma iz Vogelj.

Selca. Naši občinski možakarji, katerim je poverjena uprava raztresene naše občine, so vendar enkrat nekaj pametnega sklenili. Pri seji dne 13. svečana so se po dolgem cincanju odločili, da se vložijo na pristojnem mestu prošnja za razdelitev občine v tri samostojne občine in sicer v občine: Češnjica, Bukovica in Selca.

Po tem sklepu naj bi obsegala nova občina Češnjica vasi: Češnjica, Podlouk, Rudno in Studeno. Občini Bukovica naj bi pripadale vasi: Bukovica, Knape, Sevlje, Zg. Luša, Praprotno, Rautovše, Sv. Tomaž, Sp. Luša, cela davčna občina Sv. Lenart in slednjič davčna občina Bukovšica, izvzemši vasi Bezovnica, Topolje in Zabrekve, katere naj bi se priklopile novi občini Selca, ki bi ji še pripadale davčne občine: Dolenjavas, Kališe, Nemilje, Selca in Topolje. Da se uredi šolski okoliš in farna meja, se morajo vasi Zabrekve, Topolje in Bezovnica izločiti iz dosedanje davčne občine Bukovšica, ki bi naj potem tvorile samostojno davčno občino Sv. Mohor. Ta delitev občine bi bila resnično potrebna in ljudstvu v korist. Naša občina je tako obširna in tako raztresena, da nobeden župan, pa naj bi bil to sam naš dični državni in deželni poslanec Čoč, ne pozna ne ljudi, ne razmer posameznih krajev, kar povzroča ljudem mnogo sitnosti in potov. Če bodo torej naši občinski možje ostali pri svojem sklepu in ga tudi izvršili, jim bomo prav hvaležni in jih bomo tudi javno primerno pohvalili toda šele tedaj, kadar bomo videli, da se je res kaj storilo in ni cela stvar ostala samo sklep občinskega odbora, ki se v kratkem času pozabi, izvrši nikoli, samo da se nevednemu ljudstvu naspe nekaj peska v oči. Nadejamo se, da bode naš župan, ki je — resnici na ljubo povedano — četudi ni naš pristaš, obče spoštovan, zastavil vse svoje moči, da se ta sklep občinskega odbora kar najhitreje možno izvrši vsaj do volitev v prihodnjem letu.

Cerklje. Lani je vse leto deževalo nad potrebo, da je bila zemlja gotovo dovolj namočena. Čudno pa je, da se mi je sedaj — sredi zime — posušil vodnjak, ki je globok 24 m in mu ni voda usehnila nikdar, niti v najhujši vročini. Vodnjakar trdi, da so se osušili zemeljski viri. Od vseh strani ga baje kličejo, naj pride popravljat vodnjake, a povsod mora le isto konstatirati: „Vode ni, vodnjak dober.“ Jako nas bi zanimalo, da nam kak strokovnjak raztolmači ta čudni zemeljski pojav. L.—

Fuzine (Bela Peč). Tudi pri nas trpko čutimo vojno na Balkanu. Naša tovarna, kjer se izdelujejo raznovrstne verige, je nad polovico svojega delavstva odpustila. Blago ne gre naprej — naročil v te kraje ni — delavec naj pa počiva. Seveda tovarni ni zameriti, ko vendar sama tudi trpi. Zadnji čas nas je delalo kakih 380 delavcev, in sicer med temi kakih 80 žensk. Od 1. svečana je le toliko delavstva zaposlenega, kar ga je nujno potrebnega. Tovarna je bila vendar tako previdna, da je odpustila večidel take delavce, ki imajo vsaj kam domu iti, kjer jih čaka vsaj toplo ognjišče

in grizljaj kruha. Kakor hitro pa se promet na Balkan odpre, je tovarna obljubila, da bodo zopet vsi delavci v delo sprejeti. Naš ravnatelj je „Reichsdeutscher“ (glej Vevče) in je toraj mnogo boljši, kakor marsikateri avstrijski Nemeč — dela previdno in z ozirom na gmotni položaj posameznih delavcev je ukrenil prav pametno. Največ je dosedaj začasno odpuščenih Ziljanov in Ratečanov ter domačinov — pa le takih, ki imajo vsaj svoj dom in živeža za silo.

Iz Gorenje Doline. V naši Sibiriji imamo letos prav lepo zimo. Snega je padlo sicer precej, a vendar ne toliko, kakor druga leta. Na osojah je sicer že skoraj vse kopno, zato smo prekinili z vožnjo lesa. Po dolini je pa še precej snega, tako sem ga nameril v Ratečah nad pol metra. Vreme je krasno, toda tako mrzlo, da kar škriplje in poka osobito zjutraj in ponoči. Čez dan sije toplo solnce in že smo slišali ščinkavcev „griču“, ki bo pa goše utihnil — kajti zima v Sibiriji nikdar nič ne „šenska“.

DNEVNE VESTI.

Volilni shod narodno-napredne stranke za deželnozborsko volitev dne 4. t. m. se je vršil minolo sredo v Trziču. Predstavil se je volilcem kandidat, c. kr. notar g. Matija Marinček, ki je za svoja izvajanja žel burno pohvalo. Eksekutivni odbor stranke je zastopal na shodu državni poslanec g. dr. Vladimir Ravnihar. Danes zvečer bo shod v Radovljici. Za eksekutivni odbor se ga udeleži g. dr. Ivan Tavčar. Jutri se vrši shod v Kamniku.

Nezaslišano sleparijo so uprizorili klerikalci pri sestavi volilnih imenikov za nadomestno deželnozborsko volitev v mestni skupini Trzič-Radovljica-Kamnik, ki se vrši prihodnji torek, dne 4. marca. Glasom §. 13. deželnozborskega volilnega reda volijo poslance mest in trgov neposredno vsi tisti občani, kateri (v smislu prejšnjega obč. vol. reda) v občinah s tremi volilnimi razredi spadajo v prvi in drugi razred in kateri v tretjem razredu plačujejo najmanj po **osem kron** cesarskega neposrednega davka na leto. Jasno je tedaj kakor beli dan, da so poleg onih oseb, ki imajo volilno pravico brez ozira na davek (duhovniki, državni in deželni uradniki i. t. d.), opravičeni voliti v deželni zbor **edinole** oni davkoplačevalci, ki plačujejo najmanj po **osem kron** direktnega davka na leto. Deželnozborski volilni red določa torej takozvani „census“ 8 kron neposrednega davka kot pogoj za volilno pravico v deželni zbor. Ta določba je še v veljavi in je tudi ne more odpraviti novi občinski volilni red, kajti po §. 46. deželnozborskega volilnega reda more sklepati o spremembi deželnozborskega volilnega reda le deželni zbor s kvalificirano večino. Toda župani v Trziču, Radovljici in Kamniku so na migljaj iz Ljubljane in ne oziraje se na jasne zakonite določbe, privzeli med občinske volilce vse občinske volilce prvega in drugega razreda v smislu novega obč. volilnega reda, tako da je sedaj v deželnozborskih volilnih imenikih mnogo volilcev, ki plačujejo le nekaj vinarjev direktnega davka v občini. To so seveda zvečina kmetje iz okolice, ki nimajo sicer nobene interesa na mestni občini, a se slepo pokoré ukazom iz farovža. Med njimi je baje tudi mnogo volilcev, ki imajo svoja redna stanovišča v kmečkih občinah in že po §. 14. deželnozborskega volilnega reda nimajo volilne pravice v mestih. In da je mera polna, je kamniško županstvo uvrstilo med volilce še kmete iz sosedne vasi, ki sicer spadajo v kamniško občino, a glasom razsodbe državnega sodišča volijo v deželni zbor s kmečkimi občinami. Tako se hočejo klerikaici z goljufijo polastiti mestnega mandata. No, temu se ne čudimo, saj je klerikalizmu dobro vsako, še tako lopovsko sredstvo, da le doseže svoj namen. Pač nam pa tudi v teh žalostnih časih Šušteršičevega diktatorstva vendarle ne gre v glavo, da je deželna vlada, ki je vendar v prvi vrsti poklicana ščititi zakon in ki je do zadnjega časa cincala, končno zavrnila vse reklamacije glede nepravilne sestave imenikov in dala svoj blagoslov klerikalnim mahinacijam! Zadnje besedo v tej zadevi bo imelo državno sodišče, in pokazalo se bo, če še živimo v vstavnici državi, ali pa, če smo že v — Albaniji!

Dični predsednik papirnaté „Meščanske zveze“ v Kranju je v včerajšnjem „Gorenjcu“ obelodanil nekak katekizem, v katerem daje svojim

„meščanom“ točko za točko navodila, kako bi se dalo občinskemu odboru nekoliko ponagajati. Menda je nadebudni politik hodil v šolo pri idrijskem Osvaldu ali pa hoče v Kranju uveljaviti prakso Štefotov in Kregarjev. Bojimo se le, da se je nekoliko zmotil v svojih računih in da se je še premalo vglobil v novi občinski „štatut“. Sicer nikakor ne dvomimo, da se je kot novopečeni predsednik tako važnega političnega društva z vsu vnoem posvetil študiju visoke politike in da mu je predsedniško dostojanstvo močno dvignilo duševno potenco, a vpoštevaje njegovo vsestransko zaposlenost in razsežno delovanje, ne moremo verjeti, da bi bil mož v tem pičlo odmerjenem času že z veliko žlico poklepal vso politično modrost, marveč smo slejkoprej prepričani, da bi kot politik, kljub vsi v njegovih možganih nagromadeni učenosti, če si natakne slavnoznane zelene „špegle“, še danes z največjo slastjo pohlastal tudi najdebelejšje — „oblance“!

Kakor kužek na prekratki verigi se vrtil „Gorenjcev“ obrtnik vedno krog ene in iste osi in bevka venomer svoj stereotipni hov! hov! Neprestano se zaganja v občino in laja: Občina ničesar ne stori za obrtnike, hov! hov! Dalje ne sega njegova modrost in le toliko namiguje, da ni njegov namen, poučevati gospodov na rotovžu. In zakaj pa ne? Če imate kaj pametnega v zalogi, ne postavljajte vendar svoje luči pod mernik! Prepričani smo, da bo občinski odbor radevolje vpošteval vsak umesten predlog v prilog obrtnikom, pa naj pride od te ali one strani. Pred vsem bi pa od Vaših dobrih nasvetov lahko kaj profitirala županstva v Kamniku, Trziču, Radovljici in Škofji Loki. Če boste pa še naprej le zabavljali, bomo morali misliti, da res ne znate drugega, kakor samo — lajati!

Loterijske številke. V kranjskem farovžu je čakal nekdo z veliko nestrpnostjo izida zadnjih volitev zastopnikov učiteljstva v kranjski okrajni šolski svet. Kakor pripovedujejo očividci, se je po rezultatu volitve močno podaljšal obraz nestrpnega čakalca. Kandidati naprednega učiteljstva so dobili 54 glasov, njegovi ljubljenci pa so oddali samo 19 praznih glasovnic. Prav vsi so prišli k volitvi, vseh 73 upravičencev. Nemo in prestrašeno je zrl v te številke, ki so jasno pokazale vzorno disciplino volilcev. Nič nesoglasja, dasi so morali naprednjaki par minut pred volitvami izbrati za namestnika drugo osebo, ker bi sicer prvo določena ne dobila naknadne uradne potrditve. Deželni odbor je izdal na kranjskem tik pred temi volitvami 80.000 kron za nakup novih Slomškarjev in Slomškaric, prav tako, kakor je razsiral denar ob zadnji deželnozborski volitvi v Belokrajini med ondote volilce, kot premijo volov, krav in teličkov. Toliko denarja, a tako malo uspeha! Ali je res med učiteljstvom tako malo dovzetnosti do korupcije? Številke 54, 19 in 73 blodijo od tedaj znanemu politiku venomer po glavi; podnevi in ponoči so mu pred očmi. Kaj rad jih prestavlja in sestavlja v sanjah. In kar se komu sanja, to je dobro znamenje. Mi vemo zanj jako lečilno sredstvo: stavi naj te številke v loterijo. Če ne zadene terne, pa se mu posreči morda amba. Za prvo uteho je tudi amba nekaj. Kar bo, pa bo — naj bo!

„Preslepljeni in oteti.“ Pod tem naslovom je napisal za Družbo sv. Mohorja prof. dr. J. Pregelj v letošnjem koledarju povest za slovensko ljudstvo. Spis, če ga pregledamo v obče, ne dela pisatelju posebne slave, po vsebini pa je pravcati pamilet najnižje sorte. Z njim se hoče pokazati preprostem ljudstvu narodno delo slovenskega učitelja kot pogubonosno in človeški družbi skrajno škodljivo. Umevno je torej, da je izzval zlasti v naprednih vrstah učiteljstva odločen protest. Učiteljska Zaveza je storila pri odboru Družbe sv. Mohorja primerne korake. Družbeni odbor ji javlja, — kakor posnamemo iz zadnjega „Učit. Tovariša“ — da sedanji družbeni odbor ni sklepal o imenovanem spisu, zakaj če bi se bilo o njem sklepalo, bi bila ta povest sigurno odklonjena. „Dom in Svet“ je proglasil ta spis za politično-tendenciozen brez vsake vrednosti. Člani Slomškove Zveze v kamniškem okraju so javno protestirali proti taki pisavi. Vse to pa ni čisto nič motilo odbora Slomškove Zveze, zato je bil slovesno sprejet v zadnji seji med njene člané. Kranjska politikujoča duhovščina, ki ima v Slomškariji prvo in zadnje besedo, ga je torej za ta spis posebno nagradila — že ve, zakaj.

Enako milost pa je našel tudi v očeh urednikov tukajšnjega „Gorenjca“. Nas zanima vsa stvar le v toliko, ali je morda profesor dr. Pregelj tudi tukajšnjemu svojemu župniku za to izredno uslugo poljubil roko, kakor jo je baje poljubil, kakor sam povdarja v proslulem spisu, onemu župniku, po katerem je povzel ta pamflet. Te-le vrste poljub je namreč obema podoben.

Podaljšanje kranjskega vodovoda do Čirčič in od tam skozi Hrastje do Prebačevega se izvrši še letos. Izkopavanje jarkov za polaganje cevi se bo v kratkem oddalo potom javne ponudbene obravnave, druga dela bo pa dežela izvedla bržkone v lastni režiji.

† **Stud. med. Tine Jenko.** „Omnes eodem cogimur, omnium versatur urna serius ocus“. Dunajska akademična mladina žaluje nad odprtim grobom. Dne 25. svečana je objela tema cvetoče življenje, umrl je medicinec Tine Jenko. Šel je od nas nenadoma; poln načrtov in stremljenj se je moral odreči vsem vzorom, ki jih je gojil toliko. Mogočno je še dihal njegov duh in živel močno življenje — pa močnejša je bila usoda: rodila mu je spoznanje, da je obsojen. Žalostno so zrle zadnje čase njegove oči v nas, videli smo te poglede in nismo razumeli. Razumemo pa sedaj, ko si odšel, Tine! Ni bila domovina, ki ti je zatrisla oči, umrl si tujec med tujci. Ob tvojem grobu pa bodo zaplakala mnogo srca tvojih tovarišev, katerim ostaneš vedno v najdražem spominu. — Vale anima candida!

Nova kolodvorska cesta iz Škofje Loke do kolodvora na Trati se v kratkem prične graditi. Z novo cesto se odpravi občuten nedostatek, ki je desetletja zaviral razvoj Škofje Loke in njene okolice. Ob zgradbi gorenjske železnice so potisnili prijazno Loko v stran in prej cvetoče mesto se ni moglo več prav povspeti. Zveza s štacijo na Trati, po klancih gori in doli, je bila vedno v obupnem stanju. Z novo udobno kolodvorsko cesto se bo vsekako močno dvignil že sedaj živahni promet in omogočila tudi avtomobilna zveza s postajo. Deželni odbor razpisuje oddajo za zgradbo deželne ceste Škofja Loka — kolodvor in za zgradbo v tiru te ceste ležečega mesta iz železobetona na 73.200 K, odnosno 86.600 K proračunjena dela in dobave potom javne ponudbene obravnave. Pis-mene ponudbe je predložiti deželnemu odboru do 17. marca t. l. ob 12. opoldne.

Spomenik sv. Janeza Nepomuka, za katerega je pokojni g. Ivan Majdič volil lepe tisočake, krati spanje gospodom v kranjskem župnišču. Ne bodite vendar tako nestrpni! Saj izvršitve spomenika ni prevzela kaka tirolska tovarna za izdelovanje svetnikov, marveč vpodablja soho slovenski umetnik. Če si pa gospodje tako žele sv. Janeza Nepomuka, naj za sedaj raz farovško podstrešje izvlečejo sv. Janeza, ki je skozi desetletja kljuboval vremenskim nezgodam na starem savskem mostu in katerega je g. dekan Kobljar ob gradbi novega mostu prevzel v shrambo. Postavijo naj ga v „Gorenjevo“ uredništvo, in pogled na svetnika, ki drži prst na ustnicah, bo mogoče še celo v možganih „Gorenjčevih“ urednikov semintje vzbudil misel, da je boljše, ako človek molči, kakor da izblekne kako neumnost.

Novega klanca v Rakovci se vsak, ki ondi hodi ali vozi, upravičeno boji. Kamenje se vali izpod hriba in frči na in preko ceste, da je pravi čudež, da se ni pripetila že kaka nesreča. Tako je priletel debel kamen tik mimo delavca, ki je delal na cesti. Nekdo žene vola. Kar prileti debel kamen in jo vdari k sreči naravnost pod vampom vola dalje. Zopet drugemu je priletel kamen s tako silo v kolo, da če bi bil zadel konjevo nogo, bi mu jo gotovo zdrobil. Nad cesto je postavljena škarpa, ki pa že davno ne odgovarja več svojemu namenu, ker je vsa zasuata. — Prejšnjemu načelniku je „Domoljub“ očital, da tišči vedno cigaro v ustih in vsled dima ne vidi ničesar. Kam pa obrača sedanji načelnik svoje oči? Pa ga ja nisi omamile besenske krasotice tako, da je vdarjen s kurjo slepoto? Upamo, da bodo zadostovale te vrstice in da slavni cestni odbor ne bo čakal, da se pripeti kakšna večja nesreča.

Misijon imajo v Trziču od 26. svečana do 2. marca, pri katerem se volilci z najostudnejšo zlorabo vere in verskih čustev pripravljajo za volitev deželnega poslanca dne 4. sušca. Kristus je učil: „Moje kraljestvo ni od tega sveta; ljubite se med seboj in ljubite tudi svoje sovražnike!“ Kaj pa je danes? Naši zbesneli popje nimajo niti pojma o naukih svojega učenika, bore se le za posvetno nadvlado, verske urenice pa so jim manj pri srcu kakor zadnjemu šolarčku. Drugače tudi ne bi bilo mogoče, v pridigah in v spovednici ščuvati brata proti bratu, ženo proti možu i. t. d. Ali ni za verski čut žaljivo, če se zaradi take, pri vseh dosedanjih

volitvah propadle osebe kakor je „Dr. Pogoreto“ izrabljajo verska čustva pobožnega ljudstva in se izpostavlja „Najsvetejše“. Škoda, škoda. Če bi Kristus prišel še enkrat na svet, izgnal bi to propadlo svojat iz svetišč in jo vrgel tje, kamor spada.

Gozdni požari. Ker so se zadnja leta spomladi v naših krajih večkrat ponavljali gozdni požari, ki so čestokrat povzročili občutno škodo, opozarjamo prebivalstvo na določbe gozdnega zakona, ki predpisujejo občutne kazni onim, ki lahko-miselno povzročijo kak gozdni požar. Pa ne le samo občutne kazni, temveč tudi povračilo prizadete škode mora plačati oni, ki je zakrivil gozdni požar. Ti požari nastanejo največkrat na ta način, da se v bližini gozdov požigajo pašniki, ne da bi se mislilo na nevarnost za bližnje gozde, dalje da se zanetijo v gozdih ognji pri napravi drv ali stelje, ne da bi se ti ognji pri odhodu iz gozda popolnoma pogasili. Lanski požar na Tolstem vrhu nam je pokazal, kako strahovit lahko postane gozdni požar, ako se razširi na večji obseg gozda. Ljudstvo pa se pri gozdnih požarih tudi prav nič ne ozira na postavne predpise in gre gasit še le takrat, kadar teče voda v grlo. To je tudi največkrat vzrok, da se požari v gozdovih tako razširjajo. Tako ravnanje je popolnoma napačno in nasprotuje obstoječim zakonskim določbam. Ne le oni, ki zapazi ogenj v gozdu, je obvezan to takoj naznani posestnikom bližjih vasi, temveč tudi ti so obvezani takoj priskočiti na pomoč in po svojih močeh pomagati, da se požar pogasi ali vsaj omeji.

Občinski lovi. Dne 31. sušca 1912. l. se bodo oddali in javni dražbi za dobo petih let v najem lovi sledečih občin: 1. za občino Voglje, 2. za občino Šenčur, ki obsega sedaj vsled delitve občine samo davčne občine: Šenčur Luže, Olševik in Tupaliče, 3. za novoustanovljeno občino Velesovo, ki bode obsegel vasi: Adergas, Praprotna Polica, Trata in Velesovo. Javna dražba se prične ob 9. uri za občino Voglje, ob 10. uri za Šenčur in ob 11. uri za Velesovo. Zakupni in dražbeni pogoji so vsakomur na razpolago pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Kranju, kjer se bode tudi vršila javna dražba 31. sušca.

Za gostilničarje. Okrajno glavarstvo opozarja gostilničarje, da mora imeti vsak v svoji gostilni na vidnem mestu nabit cenik jedil in pijač. Opozarjamo na to gostilničarje, da se obvarujejo nepotrebni kazni in potov.

Okrajni cestni odbor v Kranju je razglasil, da so računi okrajno cestnega zaklada za l. 1913 od 2. marca pa do 16. marca pri mestnemu županstvu v Kranju vsakemu na vpogled razpoloženi.

Permanentni izbruh vulkana v Kranju. Dan na dan prihajajo pritožbe, da dviga tovorni avtomobil tovarne Zabret, vsled prenegle in neprevidne vožnje, cestni prah tako strahovito, da je namah del Kranja podoben izbruhu vulkana. Ako se stoji poleg „Stare pošte“ in pridrvi avtomobil dvakrat mimo, si lahko pišemo na obleko, svoje ime. Nič boljše se ne godi oblekam ki vise pri prodajalnah in mnogo drugim stvarém. Prah je res bil in bo, segeče v nos in pada na pljuča, ampak s takim neupravičnim drvenjem z avtomobilom se ga dviga v takih množinah, da se človek ves dan ne iznebi tega šegetanja v nosu in pljučih. Merodajni faktorji naj čim preje preskrbe, da bo ta avtomobil enako drugim vozil skozi mesto. Saj je pri tem drvenju tudi življenje v nevarnosti. Jako dobro bi bilo, da bi se gospodar kakor tudi šofer poučila, oziroma opozorila na kazenske paragrafe 427, 428 in 431.

Več okoličanov in meščanov.

Gostilničarska zadruga za kranjski okraj je imela v torek, 25. februarja ob 10. uri dopoldne v gostilni pri Jelenu v Kranju svoj občni zbor. Udeležilo se ga je okrog 60 članov, ki so se prav pridno udeleževali debat. Kot odposlanec gostilničarske Zveze je došel g. Alfonz Mencinger. Občni zbor je sklenil, da zadruga pristopi k deželnim in državnim zvezi gostilničarskih zadrug. Kot odposlanec se izvoli 7 članov in 5 namestnikov. Med raznoterostmi se soglasno slene, da naj bi gostilničarji dobivali meso po znižani ceni. Izvoli se odsek, obstoječ iz 7 članov.

Iz Rateč. Pretekli predpust smo imeli kar dve društveni veselici in več domačih zabav. Zdaj v postnem času pa si bomo potrosili temena s spokornim pepelom in imeli misijon.

Književnost.

O atentatu na poslanca Schuhmeierja na Dunaju; raziskovalca južnega tečaja Scotta in njegovo ladjo; notranjost moderne vojne ladje; iz Beneške Slovenije Rezije; iz vojne na Balkanu itd. priobčuje prav zanimive slike 8. številka „Slovenskega Ilustrovanega Tednika“. Roman „Za svobobo in ljubezen“, ki izhaja v „Slovenskem Ilustrovanem Tedniku“, postaja čimdalje bolj zanimiv in slika v živih barvah razmere na Balkanu. Naročite „Slovenski Ilustrovani Tednik“ in zahtevajte ga povsod! — **Polkovnik Vukasovič**, ki je sedaj vrhovni poveljenik srbske vojske v Skoplju, je rodom Slovenec z Goriškega. Njegovo sliko in življenjepis priobčuje v zadnji številki „Slovenski Ilustrovani

Tednik“. Priobčuje tudi sliko in življenjepis ljubljanačana Gorenca, ki je sedaj komita v srbski vojski. Nadalje vsebuje še 17 zanimivih slik o vojni na Balkanu; revoluciji v Mehiki; sestre papeža Pija X.; o Vladivostoku; slovenskega učiteljstva v Trstu; velemlilonarja Morgana; pošti s severnimi jeleni; pariških apaših i. t. d. Ta številka „Slov. Ilustrov. Tednika“ je radi raznovrstne vsebine velezanimiva in radi slik in člankov o Vukasoviču in Gorcu še prav posebej znamenita. „Slov. Ilustr. Tednika“, bi naj ne manjkal v nobeni slovenski hiši.

Knjige „Slovenske Matice“. Letošnje knjige „Slovenske Matice“ so izredno bogate vsebine. Društveniki dobe za malo članarino sledeče knjige: 1. Zbornik. 2. Zabavna knjižica. 3. Knezova knjižica. 4. Po cesti in stepi. 5. Iz svetovne književnosti. 6. Letopis za leto 1912. Obširneje oceno priobčimo v eni prihodnjih številkih.

Zadnje vesti.

Demobilizacija.

„Daily Mail“ poroča iz diplomatskih krogov, da se prekličijo vojaške priprave ob ruski meji že danes. Sočasno se prekličijo tudi v Avstriji vojaški ukrepi, ki so bili naperjeni proti Rusiji. Diplomacija je vsled avstrijsko-ruskega sporazuma zelo optimistična in misli, da se sklene tudi na Balkanu mir.

19. marca.

Po vesteh iz diplomatskih krogov se bo demobilizacija ruske armade dne 19. marca, t. j. na dan jubileja dinastije Romanov, že popolnoma izvršila. Car želi to mirovno manifestacijo ob jubileju svoje hiše. Za gotovo je smatrati, da se bo vršila avstrijska demobilizacija enakomerno z rusko.

Začetek ruske demobilizacije.

Na vojaškem posvetovanju pri carju v Carskem selu so govorili tudi o odpustu rezervistov, ki so meseca januarja ostali pod zastavami. Car je ukazal, da se to moštvo odpusti domov. To je začetek demobilizacije.

Odrin.

V vladnih krogih pripovedujejo, da so konzuli iz Odrina pri svojih tukajšnjih poslaništvihih brzojavno protestirali proti obstreljevanju hiš, v katerih prebivajo tujci.

Novo izkrcavanje.

Poveljnik desetega zbora Kuršid-paša in šef generalnega štaba Enver-beg sta prišla v Carigrad in sta imela daljšo konferenco z velikim vezirjem. Iz Galipolja prevažajo čete na neznan kraj, kjer jih mislijo izkrcati. Transportne ladje, ki odhajajo iz Galipolja, so polne vojaštva.

Velblodi za vojno.

Turška vojna uprava je sklenila nabaviti velblode za transportno službo pri Cataldži. Sto velblodov so že odposlali tja.

Novi pogoji.

„Times“ poroča iz Sofije: Veliki vezir je obiskal ruskega poslanika v Carigradu zaradi mirovnega pogajanja z zavezniki in je naglašal, da bi bila Turčija pripravljena opustiti tudi Odrin, če se določi za novo mejo črta Injada-Enos. Ruski poslanik je takoj sporočil ta predlog v Sofijo, kjer ga je tukajnji ruski poslanik naznanil bolgarski vladii. Ta pa baje vztraja na mejni črti Midija-Rodosto.

Tovarna za patrone gori.

V steinfeldski tovarni za patronske stročnice pri Dunajskem Novem mestu je izbruhnil včeraj požar, ki se vedno bolj razširja. V nevarnosti je bližnja praharna in objekt št. 16. kjer so velike zaloge smodnika. Vojaštvo in požarne brambe delajo z nadčloveškim naporom, da omejijo ogenj in preprečijo velikansko katastrofo.

Društvene vesti.

Občni zbor C. M. podružnice v Celovcu se vrši dne 1. marca 1913 zvečer v hotelu Trabesinger v Celovcu. Po zborovanju zabava s sodelovanjem sokolskega tamburaškega zbora Glinje-Borovlje.

Slov. pevsko društvo „Podbreška Lira“ v Podbrezjah ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 2. sušca t. l. ob polštirih popoldne, s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednikov, 2. poročilo tajnice, 3. poročilo blagajničarke, 4. poročilo računskih preglednikov, 5. votitve, 6. slučajnosti. K obilni udeležbi vabi najvljudnejše svoje redne kakor tudi podporne člane in članice — odbor.

Genik jedil in pijač
priporoča
Tiskarna „Sava“ v Kranju.

Razno.

Dvojica Polajanko deportirana. Avstro-ogrski generalni konzulat v New Yorku je brzojavno obvestil ljubljansko mestno policijo, da je bila zakonska dvojica Polajanko takoj deportirana, ko se je tjakaj pripeljela s parnikom „Vaderland“. Tamošnja oblast jo je oddala na parnik „Finland“, ki

dospe dne 6. sušca v Plymouth, oziroma v Antwerpen, kjer bodeta toliko časa internirana, da bode dovršeno izročevalno postopanje.

Velik požar. V Florisdorfu pri Dunaju je minolo soboto izbruhnil v brusilnici stekla Josip Irwald velik požar. Ker je v pritličnih prostorih pet topilnikov za steklo, je cela stavba docela izsušena. Ob 5. uri popoldne je švignil iz tretjega topilnika velik plamen in trenutno je bilo vse v ognju. Vročina je bila tako močna, da se je vnel leseni pod, ki je stal kakih 15 metrov oddaljen, samposebi. Škoda se ceni na 200.000 kron, vendar je krita z zavarovalnino.

9 letno deklico umoril. V Budimpešti stanuje prodajalka Richter, ki je od svojega moža ločena. Ker v jutru zgodaj zapusti stanovanje, da se posveti svoji obrti, izroči skrb za svojo 9 letno hčerko Ano neki sosedu. V torek je hotela soseda dekletca poklicati. Vtaknila je ključ sosedovega stanovanja v ključavnico ter je, predno je Ano poklicala, še enkrat odšla. Vrnivša se, je našla ležati Ano s prerezanim vratom na divanu. Morilec, ki je bil skrit za vrati, jo je sunil proč ter utekel. Vsekako je hotel krasti ter ga je 9letna Ana pri tem zasledila. Prerezal ji je vrat do hrbtenice. O morilcu manjka vsak sled.

Zagrebski Franck
kot tovarniško znamko
priporočujemo kot priznani najboljši pridatek za kavo!
sl. zagan 1855, 1:107

Proda se iz proste roke ceno

hišica

44 5-1

z velikim sadnim in sočivnim vrtom, oddaljena samo kakih 20 korakov od cerkve in tričetrt ure iz Kranja.

Opremljena je z vsemi potrebnimi mobilijami ter bi bila osobito pripravna za vsakega podjetnika ali penzionista. Hišica ima krasno lego pod Grintovcem. Pripravna bi bila tudi za letovišče.

Vprašanja na upravništvo „Save“ v Kranju.

Večje podjetje z podružnico v Kranju išče

38-2

za takojšnji vstop, ne izpod 20 let staro

gospodično

kot prodajalko proti dobri plači.

Prosilke z lepo pisavo, katere so tudi za pisarniška dela vporabljive, imajo prednost.

Ponudbe pod „Vztrajnost“ na upravništvo tega lista.

Kontoristinja

popolnoma vešča knjigovodstva, računanja, slovenske in nemške korespondence, ki bi bila obenem porabna za

blagajničarko

se išče. Stanovanje in hrana zunaj hiše. Vprašanja na tvrdko:

42

F. DOLENZ V KRANJU.

40-2

Oddasta se takoj dve stanovanji

katerih vsako obstoji iz 3 sob, kuhinjo in kletjo.

Naslov v upravništvu „Save“ v Kranju.

+

Globoko potrtega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naš ljubljeni sin, brat, svak in stric gospod

TINČE JENKO

medicinec

v torek, dne 25. februarja 1913, previden s tolažili sv. vere v starosti 21. let, nagloma na Dunaju preminul.

Truplo nepozabnega pokojnika se bo pripeljalo v Škofjo Loko, odkoder se vrši pogreb v nedeljo, dne 2. marca 1913 ob 5. uri popoldne na mestno pokopališče.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah.

Dragega pokojnika priporočamo v blag spomin in molitev.

V LIPNICI, dne 1. marca 1913.

Marija Jenko
mati.

Peter, dr. Andrej, dipl. expt. Fran Francika, Marija, Tončika
bratje. sestre.

Jerica, Matilda
svakinji. 45

43

+

Akad. fer. društvo „Vesna“ v Kranju naznanja pretresljivo vest, da je njen član, tovariš

TINE JENKO

medicinec

dne 25. svečana opoldne v svetlo mladeniški dobi nena doma preminil

in v blag spomin!

NAZNANILO.

Usojam si naznaniti, da sem prevzel od gospoda RAJKA POTUČKA, dim. mojstra v Kranju

dimnikarsko obrt.

Slavnemu občinstvu se priporočam za obila naročila, katera bom vedno točno in vestno izvrševal.

Alojzij Zakrajšek

dimnikarski mojster v Kranju.

Kočijo ali koleselj

za enega konja, lahko ter dobro ohranjeno, kupi

Fr. Omersa nasl.

Franc Berjak

trgovina z železnino in špecerijskim blagom v Kranju.

Tiskarna „SAVA“ v Kranju

se priporoča v izdelavo vseh tiskarskih del.

Ivan Levičnik
 urar in trgovec v Kranju.
 Velika zaloga
 Najcenejša prilika za nakup
birnanskih daril
 Cene brez konkurence.
 Postrežba
 solidna.
 9 52-9

Zobozdravniški in zobotehnični atelje
dr. Edv. Globočnik
 okrožni zdravnik in zobozdravnik in

Fr. Holz hacker
 konc. zobotehnik

v Kranju

16 52-9

v Hlebšovi hiši, nasproti rotovža, je slavnemu občinstvu vsak delavni dan od 8. ure zjutraj do 5. ure popoldne in ob nedeljah od pol 8. ure zjutraj do 11. ure dopoldne, izven velikih praznikov na razpolago.

Vinska veletrgovina **Rudolf Kokalj, Kranj**

17-9

Priporočam svoja
 izvrstna, zjamčeno pristna
 dolenska, štajerska in istrijska
vina
 v sodih in steklenicah

Zaloga najfinejših tu- in inozemskih šampanjcev, vin v steklenicah in mineralnih voda.

Priporoča se velezaloga
 galanterijskega, norimberškega, modnega blaga in pletenin
A. Adamič, Kranj

15-9

Velika zaloga

posamenterije, konfekcije, perila, kravati, steznikov, klobukov, čepic, toaletnega blaga, bižuterije, kranjskih izdelkov, otroških vozičkov, kovčegov, šolskih potrebščin, papirja i. t. d. Molitveniki, moleki, venci, verižice in vse druge potrebščine za birmo.

Lastna izdelovalnica damskih pasov. Modni salon damskih klobukov i. t. d.

Postrežba točna in solidna. Cene najugodnejše!

Na debelo in drobno!

Na debelo in drobno!

M. Rant - Kranj

trgovina s špecerijskim in galanterijskim blagom

Priložnostni nakup **otroških vozičkov.**
 Najraznovrstnejše **špecerijsko blago.**

Kolodvorska restavracija

priporoča

vedno sveže **Budjeviško pivo**
 ter pristna vina in dobro kuhinjo

4 52-9

Umetna gnojila

kakor

18-9

Tomaževa žindra, kajnit in kalijeva sol

prodaja po zelo nizkih cenah

vletrgovina z železnino in špecerijskim blagom

Merkur, Peter Majdič, Kranj

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo v LJUBLJANI

obrestuje hranilne vloge od 1. januarja 1913 naprej po čistih

brez odbitka rentnega
 davka.

4³/₄ 0/0

brez odbitka rentnega
 davka.

Rezervni zaklad
 nad K 800.000.

Rezervni zaklad
 nad K 800.000.

7-9

Jamčeno čisto, jedrnato

2 52-9

Tovarna: **Ig. Fock, Kranj**

MILO z znamko Solnce.

najizborneje in današnjim cenam primerno **naiceneje**

zato najbolji **nadomestek** vsem dražjim vrstam. :: Prodaja se tudi na drobno.

Izdelki:

Kristalna soda, pralni lug, rudeče in črnomarmorirano Eschweger milo, zeleno tržaško in belo Marzeljsko milo, ter vse ceneje vrste pralnega mila. **Stearinske sveče. Kolomaz.**

Pozor!

6-9

Podpisani se najudaneje priporoča slavnemu občinstvu v mestu in na deželi v izdelovanje

vsakovrstnih čevljev

najnovejše oblike po meri. Naroči se lahko tudi pismeno, če se naznani številko dolgoti in širjave. Lahko se pa pošlje tudi že rabljen čevljev. Vsako v moji delavnici izdelano obuvalo se prilega, je elegantno in trpežno. V zalogi pa imam tudi že

izdelane čevlje.

Cene nizke in točna postrežba. Naročnikom se stara obuvala dobro in hitro popravijo.

Mnogo zahval. pisem na razpolago.

Ivan Potočnik
Glavni trg, Kranj.

Kavarna

313-9

Delikatese

Zajutrkovalnica

Zdravko Krainc, Kranj

Naročila

po dnevni ceni, se že sprejemajo za

Velikonočno gnjat.

Garantirano višnjevo cveteča francoska lucerna predanice prosta plombirana.

Mauthnerjeva semena zelenjav in cvetic.

Veletrgovina **J. & A. Majdič, Kranj**

Deželni pridelki, špecerijsko blago.

Priznana najboljši dalmatinski portlad cement **„Salona“** za izdelovanje opeke in cement drugih znamk za zidanje

Svetle sezamove tropine.

Umetna gnojila.

Domača črna detelja predanice prosta plomb.

Vsakovrstna travna semena, krmilna pesa, korenje, čista grahara, semenski oves domač in češki.

Najstarejša trgovina

Ferd. Sajovic v Kranju poprej C. Pleiweiss

10 4-9

priporoča svojo bogato zalogo vedno najnovejšega in najboljšega manufakturnega blaga.

Posebno priporoča slavnemu občinstvu za

pomladansko sezijo

bogato izbiro oblek za moške in ženske; botrom pa obleke za birmance in birmanke.

Kreditno društvo v Kranju

registrovana zadruga z omejeno zavezo

13-9

obrestuje hranilne vloge od 1. januarja 1913 naprej po

4³/₄ 0/0

brez odbitka rentnega davka.

Uradne ure so vsak delavnik od 9.—12. dopoldne.